

Monografies mèdiques

L'electrocardiografia en el diagnòstic de les malalties del cor

pel

Dr. Cristian Cortés

L'electrocardiografia és un procediment de diagnòstic que entre nosaltres no ha entrat encara amb tots els honors i consideracions en la pràctica mèdica. Tampoc no ha trobat aquí molts cultivadors del seu estudi des de l'any 1913, quan el doctor Pi i Sunyer i doctor Bellido publicaren els primers treballs.

Es una llàstima que no hagi atret més l'atenció dels nostres homes de laboratori ni la simpatia dels nostres professionals. Un nou mitjà de diagnòstic va seguit sempre d'una perfecció en la classificació i determinació de les entitats morbosos; els vells quadros clínics es precisen, si responen a una veritat biològica i es descobreixen nous símptomes i es perfilen noves malalties que anaven confoses amb altres i que enterbolien llur descripció i malauraven l'èxit terapèutic. Una conseqüència natural de tot nou mitjà de diagnòstic és una nova terapèutica; la medicació emprada fins llavors d'èxits insegurs, trobà una raó dels seus fracassos, en veure que no era aplicada precisament a la mateixa entitat nosològica, i per això el metge no sabia prou bé quan li donaria un triomf i quan seria vençut. Un nou mitjà de diagnòstic significa una nova terapèutica, i quan les coses arriben a aquest punt, el metge conscient no pot ja prescindir del nou procediment d'exploració clínica per a sentar noblement, científicament, una indicació medicamentosa. El que ha passat amb la Radiografia, passarà amb l'Electrocardiografia, serà un mitjà imprescindible a tot

professional que pensi sèriament que la primera missió de la Medicina és guarir els malalts.

El doctor Cristian Cortés, amb gran claretat i precisió—característica fins avui de totes les "Monografies Mèdiques"—, ens descriu el que és l'Electrocardiografia, els seus fonaments científics, la seva tècnica, precedint-lo d'un estudi de l'anatomia i fisiologia cardíaca.

Després d'aquests breus, però concrets preliminars, entra tot seguit en matèria interessant per al metge no especialitzat sobre la valor i la interpretació dels electrocardiogrames normals i dels patològics. Puix el que es proposa l'autor no és de fer electrocardiòlegs, d'aprenentatge difícil, de instrumentació molt costosa, sinó que el metge sàpiga interpretar i valorar el traçat d'un cor patològic i entengui aquella guia precisa i segura que els hi proporciona.

L'autor reïx en el seu propòsit; una a una són estudiades les malalties i trastorns del ritme cardíac i precisat el seu traçat electrocardiogràfic. Per la fàcil comprensió del lector l'obra va acompanyada de 58 gravats.

Creiem que "L'electrocardiografia en les malalties del cor" serà, no sols una obreta que llegirà amb fruïció el nostre metge, sinó una obra que consultarà tot sovint, puix li serà una guia preciosa per a la interpretació dels electrocardiogrames en quant entri més endins dels nostres costums l'ús d'aquest mitjà d'exploració.

"Monografies Mèdiques" ha millorat el paper des d'aquest fascicle.